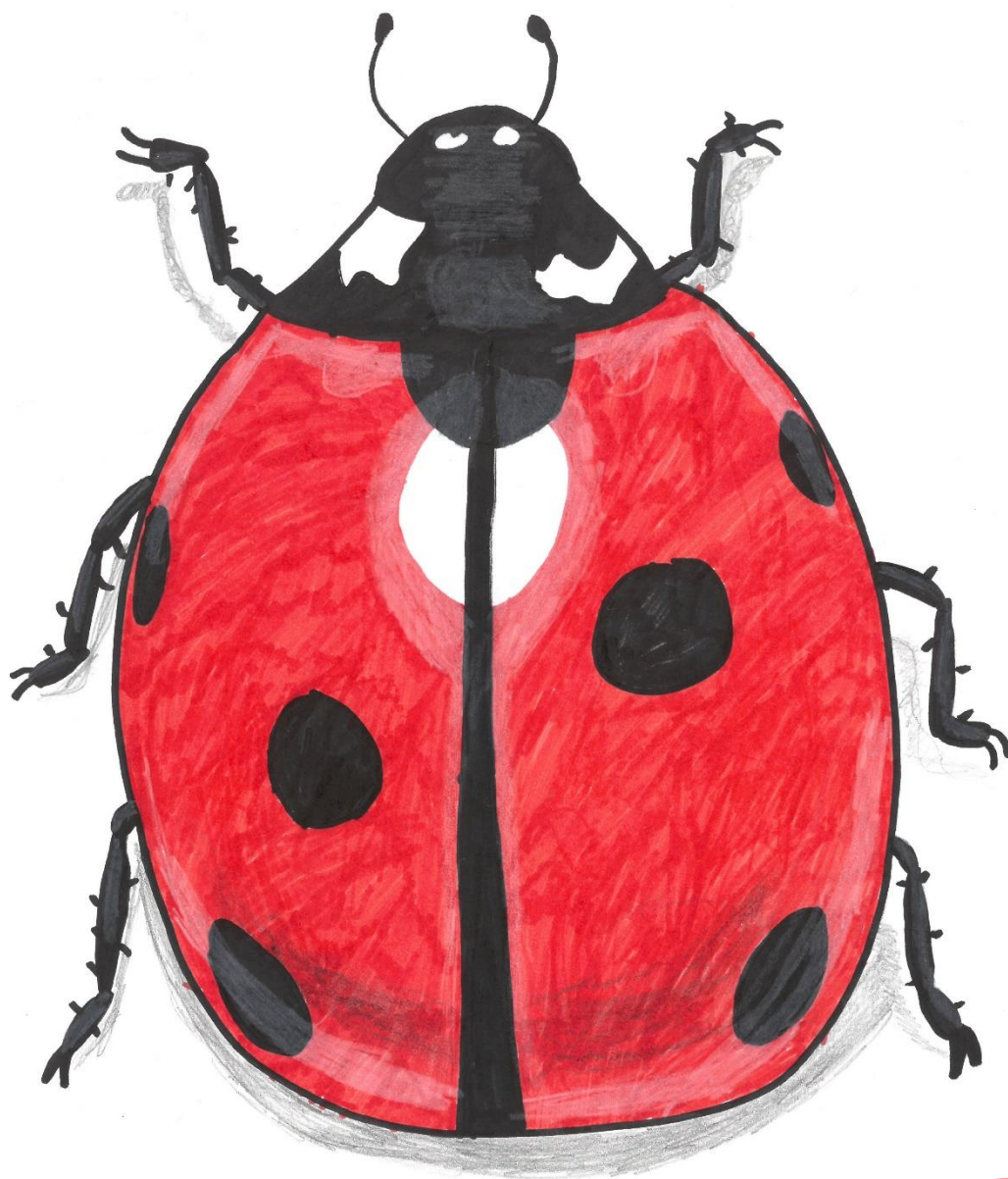

ŠKOLNÍ ZPRAVODAJ

DUBEN 2024

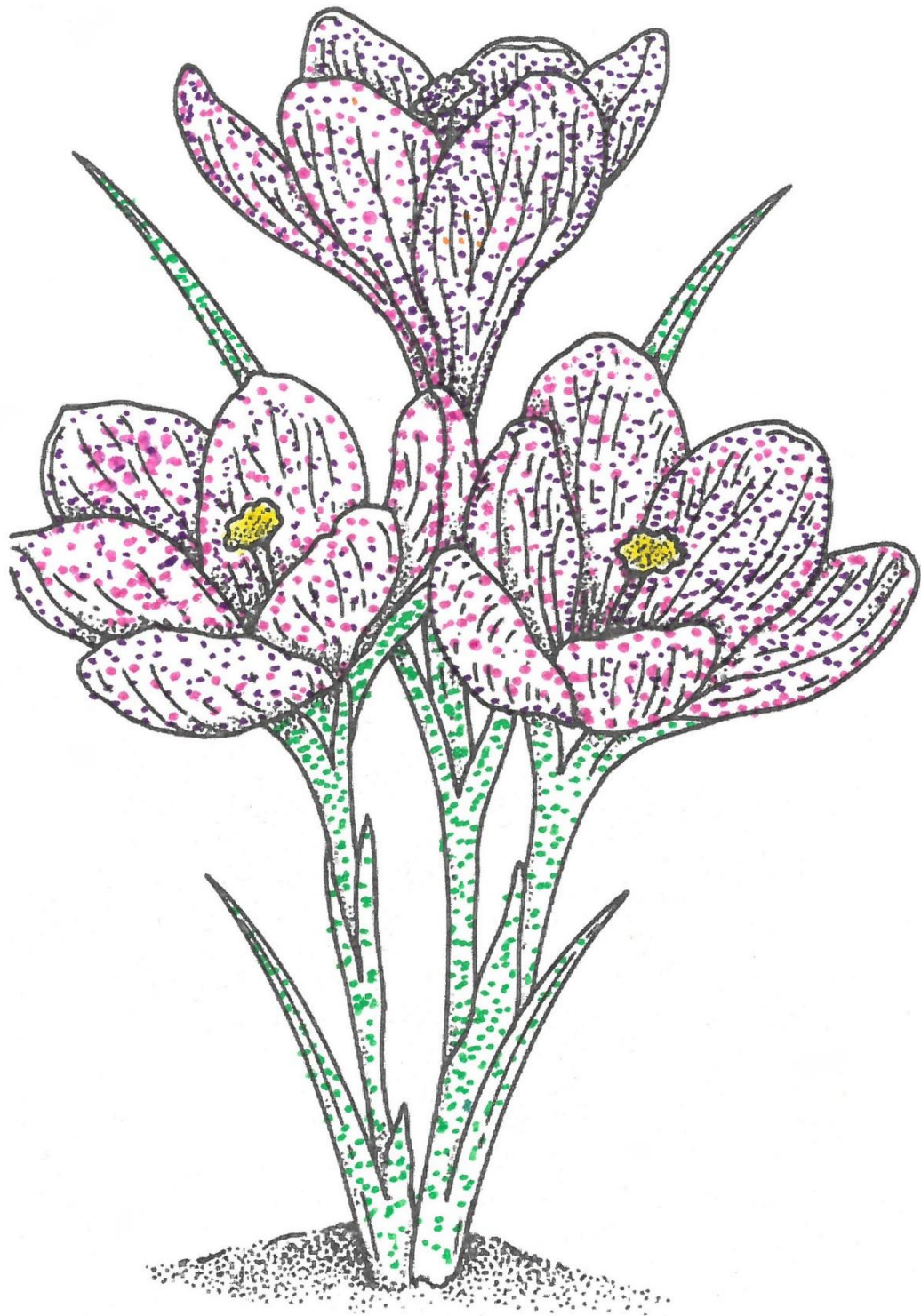
ROČNÍK 2023/2024
ZÁKLADNÍ ŠKOLA ZA ALEJÍ

4

Obsah

Úvod.....	5
1. Atria pro děti opět otevřena.....	5
2. Přestávky na hřišti.....	6
3. Ocenění pedagogů ze Zaalejky.....	6
4. Chystáme se na přijímačky.....	7
5. Portugalsko – Erasmus.....	7
6. Zápis do 1. třídy.....	10
7. Osvětim – dějepisný vzdělávací program.....	10
8. Pobyt osmáků v ekologickém centru Sluňákov (8. AB).....	11
9. Planetárium Brno.....	15
9.1. Planetárium Brno (pohledem žáků 7. A).....	15
9.2. Planetárium Brno (pohledem žáků 6. A).....	15
10. Vynášení Mařeny ve školní družině – 20. 3.	16
11. Zprávy ze žakovského parlamentu.....	18
11.1. Škola v mobilu.....	18
11.2. Karnevalový týden.....	18
11.3. Žakovský parlament v tomto školním roce nemíří do Senátu.....	18
11.4. Ponožková výzva.....	19
12. ŽP 1. stupně: SUPERHRDINOVÉ – jak by mohli pomoci naší škole.....	19
13. Bubnování do škol.....	21
14. Jeden svět na školách.....	23
14.1. Jeden svět 2024 (očima žákyň 5. B).....	23
14.2. Jeden svět 2024 (očima žákyň 6. A).....	25
14.3. Jeden svět 2024 (očima žákyň 6. C).....	25
15. Noc s Andersenem.....	25
15.1. Noc s Andersenem (očima žáků 5. B).....	26
15.2. Noc s Andersenem (očima žákyně 6. B).....	27
16. Čtenářský klub pro žáčky naší školy.....	27
17. Učitelky z montessori tříd vyjely do Frýdku-Místku.....	28
18. Aktivity v montessori.....	28
18.1. Bubnování.....	28
18.2. Exkurze u dětské lékařky.....	28
18.3. Návštěva předškoláků ve škole.....	29
19. Dny prevence v 5. B.....	29

20. Světový den porozumění autismu	29
21. Žáci učí žáky, aneb jak jsme se stali učiteli	30
22. 5. B Ranní setkávání	31

Úvod

Uplynuly dva měsíce, kdy se objevilo 3. číslo Školního zpravodaje, a přicházíme znovu se spoustou informací, které čtenáře seznámí s množstvím aktivit, které v uplynulém období v naší Zálejce proběhly.

Se svými řádky přichází deváťáci, kteří informují o tom, jak se připravovali na přijímačky. Seznamují nás také s exkurzí do Osvětimi. Šestáci navštívili planetárium v Brně, osmáci ekologické centrum na Sluňákově. Napříč ročníky jsme se zapojili do Noci s Andersenem, Bubnů do škol, Jednoho světa na školách. Dočtete se ale také o spoustě dalších akcí.

Přejeme krásné jaro.

Redakce Školního zpravodaje

1. Atria pro děti opět otevřena

Z bezpečnostních důvodů při rekonstrukci střechy jsme od začátku školního roku nemohli využívat atria školy. Za tu dobu nám atria zarostla, zpustla a všem nám tento prostor chyběl. A tak se v sobotu 23. 3. 2024 sešlo na 40 rodičů a zaměstnanců školy s jedním cílem: UKLIDIT ATRIA. Akce se vydařila, vše jsme stihli, počasí bylo nádherné, jak ostatně dokládají fotky. Po celou dobu byla výborná atmosféra. A jak se na klasickou brigádu patří, ukončili jsme ji vynikajícím hovězím gulášem. Všem rodičům a zaměstnancům děkujeme.

Vratislav Brokl

2. Přestávky na hřišti

Od září 2023 se dětem na prvním stupni otevřela možnost trávit velkou přestávku na hřišti. Od března 2024 došlo k úpravě, kdy v pondělí a ve čtvrtek je hřiště otevřeno žákům druhého stupně. V úterý, středu a pátek žákům prvního stupně. Každý školní den tak může část dětí naší školy využít hřiště k různým činnostem spojeným s pohybem a pobytem na čerstvém vzduchu. Mají k dispozici areál sportoviště a sadu pomůcek, např. fotbalové nebo volejbalové míče, švihadla, frisbee nebo ringo kroužky. Pravidla pro přestávky na hřišti jsou vyvěšená na dveřích u výtvarky. V uplynulých chladných měsících hřiště navštěvovalo průměrně 40 žáků denně.

Eliška Janíková

3. Ocenění pedagogů ze Zaalejky

Ve čtvrtek 25. dubna 2024 proběhlo v sále Reduty slavnostní ocenění pedagogických pracovníků na území města Uherské Hradiště. Z naší školy byly oceněny paní učitelka Martina Podešvová - Odehnalová (kategorie – Významná pedagogická osobnost) a paní učitelka Hana Kupcová (kategorie – Vynikající začínající pedagogický pracovník).

Moc gratulujeme.

Alena Navrátilová

4. Chystáme se na přijímačky

Pomalou, ale jistě se blíží přijímací zkoušky na střední školy.

Škola pro nás připravila několik projektů, jeden se uskutečnil v pondělí 25. 3. 2024. Jednalo se o dílničky zaměřené na stres a jeho zmírnění. Celkem jsme prošli čtyři dílničky pod vedením učitelů M. Vrobela, D. Šimíkové, M. Kročové a V. Frolíkové. První z nich byla čokoládová relaxace, kde jsme se dozvěděli o blahodárných účincích kaka. Na závěr jsme mohli ochutnat ovoce namáčené v bílé, mléčné nebo hořké čokoládě. Tato dílnička se nám líbila ze všech nejvíc. Poté jsme měli imaginaci příběhu, kde jsme při meditaci vyvolali stav, kde bychom chtěli být. Další a velmi zábavnou částí byly optické klamy a hlavolamy. Poslední prezentace byla muzikoterapie, kde jsme se dozvěděli cenné informace o vlivu hudby na náš organismus.

V úterý 26. 3. jsme se sešli u učitelského vchodu, kde nám byly sděleny základní informace ohledně Cermat testů a jejich zkoušení nanečisto. Bylo nezvyklé, že nám učitelé vykali, ale stejně to bude i u reálného testování. Seděli jsme každý ve své lavici, vzdálenostně asi 1-1,5metru od sebe, abychom nemohli opisovat či mezi sebou komunikovat. Testování nanečisto bylo rozděleno na dva zkušební bloky s přestávkami a následnými rozborů.

Ve středu 27. 3. proběhla celoškolská akce s názvem: Bubny do škol od skupiny Tokhi, pro nás byla zpřístupněna akce od 10:50 do 11:50. Vyzkoušeli jsme si práci s perkusními barevnými rourami a malými bubny. I když se to nezdá, tak i bubny měly něco do sebe z hlediska zvládnání stresu. Mnozí z nás si na nich vybili přebytečnou energii, takže věříme, že i během stresového období před přijímacími testy nám i tato chvílka pomohla.

Kristýna Danielová

5. Portugalsko – Erasmus

3. výjezd projektu ERASMUS se uskutečnil ve dnech 2. 3. – 8. 3.2024 do Portugalska – AMORA – (25 km od Lisabonu). Hostitelskou školou byla – Escola Secundária Manuel Cargaleiro, do které vyjelo 5 žáků naší školy a 5 učitelů. Se svými partnery v projektu jsme navštívili mnoho zajímavých míst, měli jsme možnost poznat systém portugalského školství a společně se zapojenými školami do projektu jsme se zapojili do aktivit, které pro nás portugalská škola připravila. Dále jsme společně ukončili práci na výstupu tohoto pracovního portugalského balíčku, což bylo mapování a piktogramy bezpečného chování v kyberprostoru.

Žáci naší školy byli ubytováni v portugalských hostitelských rodinách, kterým byli přiděleni tito portugalské studenty: Klára Horková – Lara Vieira, Klára Klouparová – Clara Bastos, Martin Vodička – Simão Marcos, Tobias Pernica – André Cunha, Matěj Grebeň – Diogo Cardoso.

Třetí den po krásné procházce u pobřeží nás čekala plavba lodí, kterou jsme zakončili v muzeu typografie a muzeu námořnictví.

Poslední den našeho pobytu jsme strávili ve škole, kde žáci ze všech států pracovali na projektech zaměřených na bezpečném chování v kyberprostoru a připravili si scénky na odpolední prezentaci pro pedagogy. Po této prezentaci jsme od portugalské školy dostali spolu s certifikáty drobné suvenýry a na rozloučenou nám zahrála školní hudební kapela.

Závěrečný výjezd tohoto projektu nás čeká v květnu, kdy vyrazíme do lotyšské školy v Jürmale. Už se moc těšíme na další společné nezapomenutelné zážitky. ☺

Kristýna Horáková

A jak popsali pobyt v Portugalsku účastníci zájezdu? ☺

V sobotu 3. 3. jsme odlétali do Portugalska z letiště ve Vídni. Letělo nás pět dětí a pět učitelů. Po příletu do Portugalska jsme se přesunuli do hostitelských rodin, kde jsme měli v sobotu a v neděli nachystaný program. Já jsem navštívil pláž, stadion Benfiky Lisabon, byli jsme na prohlídce města a na promenádě. V pondělí už jsme měli program ve škole: prezentaci

o škole, prohlídku školy a taneční workshop, kde jsme se učili tradiční brazilský tanec Capoeira. Odpoledne jsme se domluvili s hostitelskými rodinami a jeli jsme na pláž. V úterý byl výlet do Lisabonu, konkrétně do muzea moderního umění, což byla celkem nuda, a po obědě jsme navštívili velmi zajímavé a zábavné planetárium s interaktivními expozicemi. Ve středu jsme navštívili Seixal, což je obec u Lisabonu, kde jsme měli výlet na lodi, navštívili jsme muzea typografie, námořnictví a medailí a měli jsme piknik v parku. Ve čtvrtek jsme byli opět ve škole, kde jsme pracovali na projektech, které jsme následně předváděli na závěrečném ceremoniálu, kde hrála školní kapela, a nakonec se předávaly certifikáty. Všechny večery jsme trávili v rodinách. V Portugalsku jsem si to velmi užil, spousta aktivit mě bavila, bylo to pro mě něco nového, a pokud to půjde, tak se přihlásím do Erasmu i příští rok.

Tobias Pernica, 8. C

I přestože jsem se ze začátku bál, do čeho jsem se to upsal, tak se projekt nakonec vyjevil skvěle. Hostitelská rodina byla příjemná a hodná, škola byla zajímavá a výlety byly zábavné za cenu toho, že je možnost provést člověka jinou krajinou a ukázat mu, jak to funguje. Tady jsem byl schopen podívat se do jiných míst a otevřít svoje obzory. Podle mě byl projekt skvělý nápad a myslím si, že by měl pokračovat nadále.

Matěj Grebeň, 8. B

V termínech 2. 3. – 8. 3. jsme byli na výměnném pobytu v Portugalsku. Program na sobotu večer a neděli zajišťovala hostitelská rodina a já osobně jsem si to užila. Na pondělí byla plánovaná prohlídka školy a aktivity ve škole. Cesta do hlavního města Lisabonu se uskutečnila v úterý (bydleli jsme o kousek vedle), tam jsme navštívili galerii moderního umění a planetárium. Ve středu se nás rozhodli vzít na cestu lodí. Bylo to krásné a užili jsme si spousty srandy. Pak už následoval jen jeden den ve škole, kde jsme měli dvě přednášky a z nich udělali projekty. V pátek ráno už jsme letěli zpátky domů. Respektive první do Vídně a pak autem do Uherského Hradiště. Pobyt jsme si moc užili, získali nové zážitky, zkušenosti, možnosti a mohli si vyzkoušet naše anglické schopnosti.

Klára Klouparová, 8. C

6. Zápis do 1. třídy

V pátek 5. 4. a v sobotu 6. 4. 2024 přicházeli do naší školy budoucí prváčci k zápisu. Aby se necítili jako u zkoušky, provázeli je zápisem někteří žáci 8. C, 7. A a 7. B. Po dobu zápisu to bylo rovnou několik Machů a několik Šebestových. Povíдали si s předškoláčky třeba o barvách, počítali, určovali geometrické tvary, stříhali a budoucí prváčci dokonce Šebestové vázali mašli do vlasů.

Věříme, že se klidný a pohodový zápis dětem líbil a těší se do první třídy. Rádi je u nás Za Alejí v září přivítáme.

Lenka Koželuhová

7. Osvětím – dějepisný vzdělávací program

Ve čtvrtek 14. 3. 2024 devátý ročník navštívil koncentrační tábor Osvětím-Auswitz a Osvětím-Birkenau. U naší školy na nás ve čtyři hodiny ráno čekal autobus fotbalového týmu FC Slovácko. Cesta mnohé z nás unavila, byla daleká a my jsme nevěděli, co od návštěvy čekat. Když jsme vystoupili z autobusu, padla na nás tíha a spouště z nás zmizel úsměv z tváře. Vydali

jsme se směrem ke vchodu, ale ještě než nás pustili dovnitř, jsme museli projít kontrolou jako třeba na letišti. Cestou z parkoviště vedoucí dlouhými chodbami do původní a první části Osvětimi jsme mohli číst všechna jména lidí, kteří zde zahynuli. Do tábora jsme vstoupili známou bránou s nápisem Arbeit macht frei. Původně měla Osvětim sloužit jako vězení pro polské politické vězně. Poté tam začali převážet Židy ze všech koutů Evropy. Dohromady zde bylo 28 bloků. V současnosti slouží jako muzeum. Viděli jsme boty, brýle, protézy a kufry, se kterými Židé přijeli do tábora. Nejsilnějším zážitkem bylo vidět dvě tuny lidských vlasů. A to byl jen zlomek, zbytek se skladoval v pytlech. Později byly vlasy používány na vycpávání polštářů a Němci z nich dokonce dělali koberce, které se rozprodávali do celého Německa. Další „nepříjemnou“ věcí byla možnost pohlédnout do obličeje všem, kteří táborem prošli. V jedné z chodeb totiž visely fotografie uvězněných. Dále jsme zamířili do plynové komory, tam se někteří z nás ani neodvážili vstoupit. Pak nás autobus převezl do druhé části tábora, Osvětim-Birkenau. Tento tábor měl 300 bloků a čtyři velké plynové komory, do kterých se vešlo až dva tisíce lidí. Což je asi 10x víc, než se vešlo do plynové komory v Auswitzeru. Prošli jsme si dva bloky v mužské, více poničené části tábora. Umývárnu a koňské stáje, kde měli vězni dvoupatrové kavalce (postele). Do stáje by se vešlo asi 51 koní, ale lidí tam bylo až 800. Všechny tato exkurze poznamenala, myslíme si ale, že by toto místo měl ve svém životě navštívit každý.

Tereza Omelková, Terezie Koželuhová, 9. A

8. Pobyt osmáků v ekologickém centru Sluňákov (8. AB)

Na Sluňákov jsme se těšili, protože jsme se nemohli dočkat živočichů a přírody, která byla plná dobrodružství. Po příjezdu jsme se seznámili s lektory a okolím. Poté jsme se naobědvali a mohli jsme se ubytovat do pokojů, které byly nádherné a útulné. V odpoledním programu jsme se vydali hledat sladkovodní živočichy se sítkou a zkumavkami. Po večeři jsme hráli hry, které vymyslely Pavla a Dominika. Pak následoval Just Dance a hned potom večerka. V brzkých hodinách ranních jsme hned druhý den vyrazili na túru a na opékání špekáčků, které

byly velice chutné. Po špekáčcích jsme si zahráli rychlou hru a za odměnu jsme šli do Jednoty. Tam jsme si koupili občerstvení na cestu zpátky. Pak jsme se chůzí dostali domů na Sluňákov.

Josef Janík, Filip Klinec, Adam a Kuba Slováček, Vojta Abrahám, Lukáš Medek, Marek Krejčířik, Filip Varmuža, Tomáš Matějčíček

Když jsme přijeli, byli jsme velice překvapení, jak to tu vypadá. Venku ale to většinu ani tolik moc nezajímalo, víc je zajímalo, kde budou bydlet.

První den, když jsme sem přijeli, hráli jsme hru, kdo nejdál umístí dřevěnou kostku, nebylo to zas tak moc těžké, ale zase to taky nebylo úplně nejlehčí.

Poté jsme hráli vylepšené kámen nůžky papír. Tady to fungovalo tak, že ten, kdo z dvojice prohrál, byl vítězův fanoušek, a tak to pokračovalo dál, dokud nezůstali pouze dva, kteří si mezi sebou dali rozhodující kolo. Na konci hry byli všichni vítězovi fanoušci.

Druhý den jsme se vydali na 11 kilometrovou túru po zdejším lese, který patří do CHKO Pomoraví. Na oběd jsme si ve vedlejší vsi upekli špekáčky. Tam jsme hráli další hry a potom jsme se vydali zpátky do Sluňákova.

Třetí, a tím i poslední den jsme dělali poslední aktivity a v 10 hodin jsme nasedli do autobusu, který nás odvezl zpět do školy.

Řekla bych, že jsme si to i někteří užili, zároveň nám vyšlo i krásné počasí a určitě bych se sem ještě alespoň jednou chtěla podívat.

Dominika Sabáková, 8. B

1. den – Přijeli jsme kolem 11:00 a udělali nám úvodní prohlídku Sluňákova a pak jsme šli na oběd a rozdali nám pokoje. Pokoje byly velmi útulné a podlahy jsou velmi pohodlné. V odpoledním klidu jsme se seznamovali se Sluňákovem, a jak šetří ohledně životního prostředí. Potom nám povykládali, co žije v okolních rybnících. Pak jsme se vydali na lov

vodních živočichů. Vylovili jsme: žáby, pulce, pijavku, vodního šneka, chrostíka, larvy komárů a vážek. Potom jsme večer tančili Just Dance.

2. den – Po snídani jsme se šli připravit na výlet po okolí Litovelského Pomoraví. V půlce cesty jsme si opékali špekáčky a zahráli hru, potom jsme se vydali do místního obchodu, kde jsme si koupili zmrzlinu a vydali jsme se na cestu nazpátek. Jak jsme přišli, dostali jsme osobní volno až do večere. Na večeri jsme měli guláš. Moc jsme si to užili.

PS: Máme rádi Libora. ♥

Meda, Natka K., Ellie, Natka P., Viky, Anežka, Klárka, Maria, Míša

3. 4. 2024

7:45 = čekáme na zastávce. Po chvíli dojíždí autobus.

8:00 - 10:00 = jedeme autobusem.

10:20 = pracovník Sluňákova Libor nám ukazuje různé části Sluňákova.

10:40 = píšeme si jmenovky a hrajeme hry.

Házíme si balónek v různém pořadí, později za pohybu.

Snažíme se dostat kvádr co nejdál za provaz, aniž bychom ho překlopili nebo z něj kámen shodili.

11:45 = máme oběd a rozdělujeme si pokoje.

12:10 = vybalujeme si věci, steleme postele – máme pauzu.

14:00 = jdeme lovit vodní živočichy k nedalekým rybníkům, lovíme žáby, plovatky, pijavice, komáry, a potom je určujeme a zkoumáme lupou.

16:00 - 18:00 = volno.

18:00 = večere, bavíme se o tom, kdo nachystá večerní program.

18:40 = Markéta, Pavlína a Dominika organizují skupinové aktivity.

19:40 = holky z 8. B organizují molekuly a končetiny, v molekulách tvoříme požadovanou skupinu, kterou organizátor vykřikne, a v končetinách se musíme uspořádat tak, aby byl na zemi určený počet končetin.

20:50 = děláme příběh, první každý řekne 3 a potom 2 slova.

21:20 = děláme noční hygienu.

22:00 = večerka, jdeme spát.

4. 4. 2024

7:15 = budíček, ranní hygiena.

7:45 = snídaně, chystáme se na výlet.

8:30 = dostáváme svačiny a zásoby na oběd, bereme si batohy a vycházíme.

9:00 = zastavujeme, hladíme bobří kožešinu a čicháme k jeho žlázám.

9:50 = skládáme fáze lužního lesa do správného pořadí. Děláme scénu o tom, proč se kácí jasany.

11:20 = docházíme do města, chystáme věci na oheň.

11:45 = opékáme špekáčky, jíme je.

12:30 = hrajeme hru – jeden má zavázané oči a střílí ostatní a hýbe se podle toho, jak mu druhý řekne.

13:00 = kupujeme jídlo v obchodě, jdeme zpátky.

14:40 = povídáme si o výletu, rozcházíme se, máme volno.

18:00 = máme večeri

19:00 = máme večerní program, každý řekne 2 slova o Sluňákově.

20:00 = dopsal jsem tenhle text.

Francesko Papuga, 8. A

Po naší cestě jsme se seznámili s lektory. Později jsme si prošli okolí a ubytovali se na naše pokoje. Po obědě jsme měli odpolední klid a mohli jsme si společně zahrát spoustu her. Program lektorů byl dobře vymyšlený a zábavný. Všichni jsme se dozvěděli spoustu nových věcí. Většinu z nich jsme si mohli vyzkoušet. Pobyť jsme si všichni moc užili.

Plusy

- Zábavné hry
- Dobrý program s lektory
- Výšlap
- Dlouhé volno

Minusy

- Sprchy

- Déšť
- Dusno na pokojích
- Bolely nás nohy

Petra Vlášková, Pavla Junaščíková, Stela Verbíková, 8. B

9. Planetárium Brno

9.1. Planetárium Brno (pohledem žáků 7. A)

V pátek 8. března se 7. A + 6. A zúčastnily exkurze v planetáriu. Sraz jsme měli v 8:05 na zastávce Štěpnice Zahrádky. Autobus přijel o čtvrt na devět.

Všichni byli udivení, protože autobus měl dvě patra. Tak jsme se všichni na chvíli cítili, že jsme v Londýně. Pak jsme nasedli a vyjeli jsme.

Cesta tam trvala něco přes hodinu a půl. Když jsme přijeli a vysedli z autobusu, tak jsme šli kousek pěšky k planetáriu.

Hned, jak jsme přišli k planetáriu, se paní učitelky dozvěděly, že program, který jsme měli mít, nebyl v provozu. Všichni byli otrávení. „To jsme sem jeli, jen abychom se podívali, jak to tu vypadá?“ naříkali spolužáci.

Chvilku jsme měli rozchod a pak jsme se vrhli do promítacího sálu, kde jsme dostali 3D brýle. To by ale nebyla naše třída, kdyby někdo brýle nerozbil. Program měl dvě části. V jedné části nám pán povídal o souhvězdích a hvězdách. Druhá část bylo promítání, ale musím říct, že to vypadalo fakt hezky.

Potom jsme se podívali na expozice, co byly venku, a poté jsme se vydali zpátky k autobusu. Po hodině a půl jsme přijeli zpátky a všichni se vydali domů nadšení na víkend.

Exkurze nebyla špatná, jen škoda, že nevyšel původní program.

Simona Blahová, 7. A

9.2. Planetárium Brno (pohledem žáků 6. A)

V den 8. 3. jsme jeli do Brna na exkurzi do planetária. Sešli jsme se před odjezdem na autobusové zastávce, autobus dojel 8:15.

Cesta autobusem trvala asi hodinu a připadala nám krátká, celou dobu jsme totiž prokecali.

Jakmile jsme dojeli, tak jsme šli chvíli do kopce a potom nás čekalo planetárium společně s různými objekty venku.

Jakmile jsme vstoupili do planetária, tak nám učitelé oznámili smutnou zprávu, že do McDonaldu nepojedeme, všichni žáci byli smutní.

Potom jsme si dali sraz venku, byly tam různé věci na způsob vesmíru.

Jako další aktivita byl krátký film o vesmíru, který byl ve 3D. Měli jsme brýle, které nám umožňovaly vidět meteority a hvězdy, jak letí k nám.

Při filmu jsme prožili cestu vesmírem, která byla velmi záživná pro naše uši, jelikož všichni pištěli, když na ně letěl meteorit.

Cestu zpátky jsme si užili úplně stejně jako cestu tam. Všichni si povídali nebo se dívali na filmy přes telefon.

Když už jsme byli skoro v Hradišti, tak nás napadlo, že místo McDonaldu zajdeme do KFC, přeci to nebylo zas tak daleko.

Po vystoupení z autobusu jsme se rozloučili a všichni si šli svojí cestou, někteří domů a někteří někam jinam.

Sally Lancouchová, Veronika Podešvová, 6. A

10. Vynášení Mařeny ve školní družině – 20. 3.

Tento den jsme se symbolicky rozloučili se zimou. Samotného vynášení Mařeny se zúčastnila všechna oddělení školní družiny.

Starý zvyk vynášení Mařeny u nás v oddělení začal vyrobením figury z různých materiálů. Jako je sláma, dřevo, vyfouklá vejce. Poté přišlo oblékání do kroje, kdy jsme si přitom pojmenovali jednotlivé součásti kroje.

V jiném oddělení zase nazdobili „létečko“ – zelená větvička ozdobená barevnými stužkami a vyfouklými vejci.

Už týden před touto důležitou událostí jsme se všichni naučili popěvku, které se zpívají a říkají při vynášení.

Jako například:

„Neseme Mařenu na vrchu červenů, na spodku zelenů, pěkně přistrojenů.

Smrt nesem ze vsi, nové léto do vsi. Ideme, lidičky, ideme, už vám to létečko neseme. Pěkné zelené rozmarýnové.“

Ve dvě hodiny jsme vyrazili průvodem v čele s Mařenou k řece Moravě.

Děti se v nesení Mařeny střídaly.

U Moravy jsme Mařenu pečlivě odstrojili z kroje. Poté vychovatelky Mařenu zapálily a hodily do řeky. To už znělo po okolí jen: „Smrt plave po vodě, nové léto už k nám jde.“

Chvilku jsme pozorovali, jak Mařenu unáší proud, a poté jsme se s „létečkem“ vydali zpět ke škole.

Lenka Hrbáčová

11. Zprávy ze žakovského parlamentu

11.1. Škola v mobilu

Akce "Škola v mobilu" proběhla dne 12. února 2024 a byla dlouho očekávána. Poprvé se zapojily i děti z 1. stupně. Žáci si užili nový zážitek z používání mobilního telefonu ve škole, většina žáků byla ohleduplná a dodržovala stanovená pravidla. Děti si chválily možnost mít svůj mobil u sebe, zároveň si uvědomovaly, že ve třídách bylo o přestávkách ticho a že všichni byli na mobilech. Těšíme se na další podobné akce, které přispívají k rozvoji odpovědného chování žáků. Děkujeme všem, kteří se podíleli na klidném průběhu této akce.

Žakovský parlament

11.2. Karnevalový týden

12. 2. – 16. 2. 2024 ve škole proběhl Karnevalový týden pořádaný žakovským parlamentem. Každý den jsme se oblékali do jiného kostýmu a tvořili tak barevnou a zábavnou atmosféru ve škole. Více se do tohoto týdne zapojily děti na 1. stupni, ale i na 2. stupni jsme si našli několik příznivců.

V pondělí jsme se proměnili v pohádkové a filmové bytosti, v úterý jsme se přetvřeli do zvířecí podoby, ve středu jsme se všichni cítili jako sportovci nebo různí pracovníci a ve čtvrtek jsme se inspirovali youtubery a počítačovými hrami. V pátek jsme se dokonce odvážili převléct za naše učitele a všichni jsme si užili skvělý den plný veselí a zábavy.

Děkujeme všem, kteří se zapojili a přispěli k úspěchu tohoto týdne plného kostýmů a zábavy!

Žakovský parlament

11.3. Žakovský parlament v tomto školním roce nemíří do Senátu

I v tomto školním roce se náš žakovský parlament přihlásil do akce „Co dělají školy pro demokracii“, která se koná v Senátu Parlamentu České republiky. Přihlásili jsme se s naší Zahradní slavností – Škola ztracená ve filmu, která se konala 23. 6. 2023.

V polovině března nám přišla zpráva z pořádající organizace – Centrum demokratického učení, že jsme pro tento školní rok nebyli vybráni. Celé znění zprávy si můžete přečíst níže.

Milí parlamentáři,

hezky vás zdravíme a v první řadě veliké díky, že jste se s námi podělili o váš skvělý projekt!

Protože konkurence byla letos opravdu veliká, bohužel jste se do celorepublikového finále neprobojovali – níže zasílám zpětnou vazbu od hodnotitelů soutěžních projektů:

Na vaší Zahradní slavnosti bychom chtěli také být! Úplně na nás dýchl slavnostní duch celé akce, moc gratulujeme! Vypadá to, že jste si celou akci i náramně užili. Oceňujeme nasazení parlamentáků a že jste si troufli celou akci řídit, nazkoušeli moderaci a jednotlivé předěly a vše korunovali živým přenosem. Klobouk dolů. Akce rozhodně splňuje kritéria originality a samostatnosti. Jen si říkáme, že v oblasti přínosu jemně pokulhává za ostatními soutěžními projekty, které postoupily. Vypadá to, že hlavním přínosem bylo býtí pospolu v příjemné atmosféře, což je skvělé – současně na postup to letos nestačí. Moc fandíme celému parlamentu a budeme se těšit napřesrok!

My se tedy budeme také těšit napřesrok.

Žákovský parlament

11.4. Ponožková výzva

11. března na ranním setkávání žákovského parlamentu jsme to rozjeli s ponožkovou výzvou na známou melodii reklamy na Dedoles.

Dne 21. března se na naší škole konala tato ponožková výzva, která symbolizovala Světový den Downova syndromu. Každý z nás si na tento den obul různé ponožky, aby vyjádřil podporu lidem s Downovým syndromem.

Tato akce má za cíl šířit povědomí o této genetické poruše a bojovat proti předsudkům, které se kolem ní stále ještě šíří. Lidé s Downovým syndromem mají jedinečnou genetickou výbavu a zaslouží si být respektováni a přijati stejně jako kdokoliv jiný.

Ponožková výzva nás všechny motivovala ke zvýšení povědomí o tomto tématu. Tím, že jsme společně podpořili tuto akci, jsme ukázali, že nám není lhostejný osud těchto lidí a chceme aktivně přispět k tomu, aby měli stejné šance a možnosti jako kdokoliv jiný.

Je důležité si uvědomit, že každý člověk je jedinečný a má právo na plnohodnotný život. Doufejme, že ponožková výzva na naší škole přispěla k tomu, aby se ve společnosti otevřely více dveře pro lidi s Downovým syndromem a aby byli akceptováni takoví, jací jsou.

Žákovský parlament

12. Žákovský parlament 1. stupně: SUPERHRDINOVÉ – jak by mohli pomoci naší škole

Na schůzce žákovského parlamentu jsme se rozhodli, že si vytvoříme superhrdiny, kteří by byli nějak prospěšní pro naši školu. Jako první jsme si vymysleli jméno superhrdiny, jeho superschopnost, jak jsem se stal superhrdinou a jak bych mohl pomoci naší škole.

EVA:

Jméno superhrdiny a jeho superschopnost: Aquawoman – ovládání vody

Jak jsem se stal/a superhrdinou: Plavala jsem v moři a potkala jsem mořskou pannu.

Jak bych mohl pomoci v naší škole: Vyčarovala bych větší bazén pro školu a teplejší vodu.

DORKA:

Jméno superhrdiny a jeho superschopnost: Mazlinka – dorozumívání se se zvířaty

Jak jsem se stal/a superhrdinou: Byla jsem v zoo, kde byl lev, který mě to naučil.

Jak bych mohl pomoci v naší škole: Vykouzčila bych pro školu zvířata.

EMMA:

Jméno superhrdiny a jeho superschopnost: Bazmanka – létání

Jak jsem se stal/a superhrdinou: Jednou na lidi padal autobus, já jsem přiletěla a všechny zachránila a pak mně moc děkovali.

Jak bych mohl pomoci v naší škole: Že nás bude milovat celý svět.

KUBA:

Jméno superhrdiny a jeho superschopnost: ¥ – znalost všech jazyků

Jak jsem se stal/a superhrdinou: Zachránil jsem spolužáka, když padal.

Jak bych mohl pomoci v naší škole: Naučil bych všechny jazyky, abychom se domluvili ve všech státech Erasmu.

VERČA:

Jméno superhrdiny a jeho superschopnost: Sportovkyně – ovládání všech sportů

Jak jsem se stal/a superhrdinou: Objevila jsem tajemnou knihu, sáhla jsem na její stránku a byla jsem supermanka.

Jak bych mohl pomoci v naší škole: Aby každý uměl alespoň jeden sport.

ANDĚLKA:

Jméno superhrdiny a jeho superschopnost: Dijana z Bela, čtení myšlenek

Jak jsem se stal/a superhrdinou: Jak jsem se jednou dívala z okna a dívala se na děti, tak jsem četla jejich myšlenky.

Jak bych mohl pomoci v naší škole: Chci navázat telepatii se žáky.

DAVID:

Jméno superhrdiny a jeho superschopnost: Chodící Encyklopedie – vyhledávání v hlavě

Jak jsem se stal/a superhrdinou: Učil jsem se tak dlouho, až jsem se naučil celou encyklopedii.

Jak bych mohl pomoci v naší škole: Naučit děti učit se.

TOBI:

Jméno superhrdiny a jeho superschopnost: Hypnotizér – hypnotizování.

Jak jsem se stal/a superhrdinou: Na chodbě jsem potkal pana učitel a ten dělal, co jsem chtěl, tak jsem zjistil, že umím lidi zhypnotizovat.

Jak bych mohl pomoci v naší škole: Zhypnotizoval bych paní učitelku a řekl bych jí, že za 2 dny poletíme na mistrovství světa ve fotbale.

Amálka:

Jméno superhrdiny a jeho superschopnost: Vanda – proměňování na zvířata

Jak jsem se stal/a superhrdinou: Chytla jsem padoucha, který měl přístroj, který ovládal celý svět. Ten jsem předělala na lepší a získala jsem superschopnost.

Jak bych mohl pomoci v naší škole: Aby byl ve škole cirkus.

Táda:

Jméno superhrdiny a jeho superschopnost: Ermeldo – rychlost

Jak jsem se stal/a superhrdinou: Omylem jsem vrazil do jednoho kluka ve škole a věděl jsem, že musím utéct, a to se mně povedlo.

Jak bych mohl pomoci v naší škole: Kdyby někdo ve škole padal, tak bych hned přiběhl na pomoc.

Kristýna Horáková

13. Bubnování do škol

Ráno jsme všichni přišli do školy a do druhé hodiny jsme se normálně učili. Po přestávce nám paní učitelka oznámila, že se v tichosti přesuneme dolů do tělocvičny. Sedli jsme si a čekali, než přijdou všichni, aby to mohlo začít.

Když všichni dorazili a sedli si, tak se pán uvedl a řekl nám, co budeme dělat. Po jeho proslovu nám rozdal plastové trubky, které měly 5 barev: červené, zelené, žluté, oranžové a modré.

Pán nám řekl, že když budeme bouchat tak, jak on bude ukazovat, tak že to vytvoří hudbu. Moc jsme mu nevěřili, ale zkusili jsme to. A opravdu to fungovalo.

Potom si každý vzal buben.

Pán nám řekl, že jich přivezli 120.

Chvilku jsme bubnovali a potom už to směřovalo ke konci.

Pán ještě něco dodal a skončilo to.

Poté, co to skončilo, se kolem něj nashromáždilo strašně moc dětí. Zjistili jsme, že dává podpisy, tak jsme si taky nechali podepsat ruku. Moc jsme si to užili.

Šarlota Budíková, Ellen Hlůšková, 6. A

Ve středu 27. dubna jsme šli do tělocvičny na akci jménem Bubny do škol.

Čtvrtý, pátý a šestý ročník se shromáždily v tělocvičně. Posedali jsme si na lavičky, které nyní ležely uprostřed velké haly, ne u zdi. Když to začalo, před nás všechny si stoupl pán s delšími vlasy a s mikrofonem u úst. Představil se a pověděl nám o tom, odkud jsou a proč jsou tady s jeho dvěma společníky. Řekl nám, ať si stoupneme a uděláme cvičení pro náš mozek. Jestli mám být upřímná, moc mi to nešlo, ani mě to nebavilo. Následně jsme si sedli opět na naše místa. Pak jsme měli tleskat, ale museli jsme sledovat nebo spíše poslouchat, jak tleská on, a následně to všichni zopakovat. Potom jsme vzali plastové trubky, které vydávaly zvuk, když do nich někdo bouchnul. Některé trubky byly delší než ty druhé nebo měly jinou barvu. Nyní zvedal trubku určité barvy, a ti, co měli tu stejnou, do ní museli bouchat. Tohle jsme dělali nějakou dobu a pak jsme se přesunuli k bubnům. Každý si vzal buben a dělali jsme něco podobného jako s tím tleskáním. On nám ukazoval, jak rychle máme bubnovat, a my to opakovali. Následně jsme si zabubnovali písničku a šli jsme zpět do třídy potom, co si někteří sehnali podpis.

Lea Obdržáková, 6. C

Kolem 10. hodiny jsme se přesunuli do tělocvičny, kde nás uvítali dva pánové a jedna paní. Potom jsme si sedli na lavičku. Začali jsme dělat rytmická cvičení, tleskali jsme do rytmu podle pana kapelníka. Pán začal postupně vyvolávat jednotlivé lavičky, kdy mají tleskat a kdy ne. Potom jsme si vzali hrací barevné trubky. Kapelník se postavil k lavici a na tu lavici vyskládal všechny barvy hracích trubek, postupně jednu po druhé zvedal a my jsme podle toho hráli. Poté už jsme si mohli vzít bubny, pán nás dirigoval a my jsme podle toho bubnovali. Také s námi natáčel video na Tik Tok. On se do toho videa představil a řekl něco o naší škole, otočil se k nám zády a potom už jsme všichni začali bubnovat. Všichni jsme si to užili.

Emma, Kuba H., Anna, Eliška, Vaness, 5. B

Dva týdny před touto akcí jsme se dozvěděli, že u nás bude program Bubny do škol. Byla to akce pod záštitou Policie ČR. Šlo o to, abychom spolupracovali a abychom se naučili nové slovíčko, které hodně používali – KÁMO!

Na druhou hodinu jsme šli do tělocvičny. Jak jsme přišli, tak jsme si sedli a poslouchali jsme, o co jde. Pak jsme si vzali boomwhackersy a začali jsme zkoušet nějaké společné rytmy. Boomwhackersy jsme pak vrátili a vzali jsme si bubny. Bubny byly v různých velikostech a barvách, konkrétně v bílé a černé. Na bubnech jsme hráli různé rytmy a pak jsme tak zkusili znělku z písničky Sing For The Moment od Queen. Tu jsme si všichni náramně užili a pak jsme si šli jenom pro podpis a šli zpátky do třídy.

Nikola Sabáková, 6. B

Ve středu 27. 3. k nám přijeli bubeníci z Prahy a přivezli boomwhackersy a bubny. Uvítal nás tým, že nás donutil zařvat Ahoj. Řekli nám, že na této akci budeme zkoušet různá rytmická cvičení.

Akce proběhla pod záštitou Policie České republiky. Vzali velký pytel se všemi boomwhackersy a rozsypali je na zem. Postupně si každá řada šla vybrat svůj boomwhackers. Vytvořili jsme si týmy podle barev a zkusili jsme nějaké cvičení.

Potom jsme je šli odevzdat a vzít si bubny. Pán, který akci uváděl, nám řekl, co s bubny budeme dělat. Vzal si zvon, do kterého ťukal melodii, a my jsme podle toho měli bouchat do bubnů. Vytvořila se z toho krásná melodie. Pán, co to uváděl, nám řekl, že kolik prstů ukáže, tolikrát musíme zabubnovat. Všichni dodržovali domluvené signály.

Sofie Droppová, Thea Tománková, 6. C

14. Jeden svět na školách

14.1. Jeden svět 2024 (oči žáků 5. B)

Každoročně naše škola na jaře vyráží do kina Hvězda na největší festival převážně dokumentárních filmů o lidských právech na světě. Jeden svět přináší příběhy lidí z různých koutů planety a otevírá důležitá témata z oblasti lidských práv, jako například život v nedemokratických režimech, válečné konflikty nebo nejruznější sociální či environmentální témata.

Dvacátý šestý ročník se pro naši třídu nesl v duchu těchto témat Osobnostní a sociální výchova, Multikulturní výchova, Výchova demokratického občana, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech. Zhlédli jsme tři dokumentární filmy – „Můj neslyšící brácha“, „Dokážu to!“ a „Dívka s mosaznými kroužky“.

Jak se filmová projekce s následnou diskuzí líbila našim dětem?

Julie Taláková, 5. B

V 8.15 jsme vyrazili do kina Hvězda. Po příchodu jsme se usadili a za několik minut začaly jednotlivé filmy. Mně se nejvíce líbil film s názvem „Dokážu to!“ Celý film byl o 12leté holce, která chtěla být slavnou hráčkou fotbalu. Jmenovala se Líza a měla mladší sestru jménem Lina. Její sestra byla ve fotbale vždy lepší, protože jen trénovala. Líza ale moc času na tréninky neměla, protože byla starší a musela pomáhat mamince. Celkově to měla tato rodina těžké, umřel jim tatínek. Líza byla hodně dlouho na Linu našťvaná, vůbec si společně nehrály a vlastně se spolu ani nebavily. Jednou jí Lina řekla, že jestli bude chtít, může jí ve fotbale pomoci. Líza jí poděkovala a společně začaly trénovat. Obě se nakonec do národního týmu dostaly a byly z nich opět kamarádky. Za mě to byl příběh i o tom, že si musíš věřit a že když ti navíc ještě někdo pomůže, můžeš to dát.

Anna Kočí, 5. B

Mě nejvíce zaujal příběh Můj neslyšící brácha. Celé to vyprávěl starší brácha hlavní postavy. Příběh byl tedy o dvou bratrech. Když se mladší bratr narodil, prošel testem, jestli slyší. A z testu vyšlo, že ano. Postupně si však jeho rodiče začali uvědomovat, že když na něj zavolají, tak je nevnímá. Později zjistili, že opravdu neslyší. Postupně se tak museli mladší a starší brácha i jejich rodiče začít učit znakovou řeč. Rodiče také chtěli, aby se jeho sluch zlepšil, proto podstoupil mladší brácha operaci. Ta trvala 7 hodin, po operaci se to ještě nějakou dobu hojilo. I když sluch se mu po operaci nevrátil, slyšel alespoň hodně hlasité zvuky. Společně tuto operaci oslavili. Postupně začali všichni komunikovat znakovou řečí. Jeho starší brácha neměl po operaci moc trpělivosti, myslel si, že mladší brácha bude slyšet hned, doktoři jim vysvětlovali, že všechno není hned, a to platí i v životě.

Celkové hodnocení: Bylo to dobré, chvilkami i smutné, ale líbilo se mi to.

Můj názor na film: Podle mě se brácha i rodiče v této situaci zachovali správně.

Hvězdičky: 5/5

Kateřina Unčovská, 5. B

14.2. Jeden svět 2024 (očima žákyň 6. A)

Psal se datum 21. 3. a my vyrazili se třídou do kina Hvězda. Jeden Svět na školách je organizace, která spojuje děti a mládež, upozorňuje na problémy ve světě, a hlavně situace, které se v dnešní době dějí. První příběh, který se odehrál, se jmenoval DÍVKA S MOSAZNÝMI KROUŽKY. Příběh vypráví o mladé dívce, která žije blízko Thajska, nosí mosazné kroužky, uctívá náboženství, které jí v mladém věku učili. Jednoho dne se u ní objevila možnost jít do školy s jiným náboženstvím. Už od začátku nezapadla kvůli svým mosazným kroužkům. Postupem času přestávala do školy chodit kvůli posměchu. Maminka jí ale pověděla svůj příběh, jak s ní zacházeli jak se zvířetem kvůli jinému náboženství. A že nechce, aby dopadla stejně. Mladá dívka nabrala sebevědomí a řekla si, že kvůli jinému náboženství neodstoupí ze školy a nezničí si budoucnost. Poté odehráli další 2 příběhy – o dívce, která se nebála vystoupit a promluvit. 3. příběh byl taky o mladé dívce, která musela opustit svoje kamarádky, a hlavně svůj koníček kvůli válce na Ukrajině.

Eliška Uhlířová, Kateřina Kajšová, 6. A

14.3. Jeden svět 2024 (očima žákyň 6. C)

Ve čtvrtek jsme šli do kina na tři filmy.

První film byl – Daleko od rodiny. Bylo to o ukrajinské gymnastce, která musela odjet do Německa za svojí babičkou, protože na Ukrajině začala válka. Tam se dala taky na gymnastiku, ale nebylo to ono. Po pár měsících mohla zpátky přijet na Ukrajinu za svojí rodinou a přáteli z gymnastiky.

Druhý film byl – Dívka s mosaznými kroužky. To bylo o holce s mosaznými kroužky, která se chtěla stát učitelkou. Tak jí maminka poslala do školy v jiné vesnici, kde ale musela uznávat jiné náboženství, a ostatní děti si myslely, že je kvůli těm kroužkům divná. Pak jí ale maminka řekla, že to je v pořádku, že se to stává a že by se měla naučit i jiné náboženství proti své vlastní vůli. Tak se s tím smířila, skamarádila se s ostatními dětmi a už si nemysleli, že je divná. Stala se učitelkou a její vesnice byla šťastná, že je první učitelkou.

Třetí film byl – Skejtuj, kde se Pippa a její kamarádi rozhodli, že budou protestovat za to, že město všude dává zábrany proti skejtvání. Šli protestovat k soudu, založili si na to instagram a lepili letáky po městě.

Alena Ševčíková, Kristýna Janálová, 6. C

15. Noc s Andersenem

24. ročník Noci s Andersenem je za námi. Tuto akci vymyslely a stále organizují knihovnice z naší knihovny B. B. Buchlovana v Uh. Hradišti a koná se každoročně na přelomu března a dubna u příležitosti výročí Hanse Christiana Andersena, který se narodil 2. dubna 1805 v Dánsku.

Letos se této kouzelné noci zúčastnilo pře 102 710 dětí na minimálně 1755 místech celého světa. Ve 21 zemích je NSA organizována především českými a slovenskými školami, školami bez hranic a komunitami našich krajanů.

Každý rok je tato noc nějak tematicky zaměřena. Letos například měla výročí Andersenova pohádka Sněhová královna, která byla poprvé publikována v roce 1844, 22. března 2025 by oslavil 100. narozeniny spisovatel Eduard Petiška nebo měl také 75. narozeniny Petr Sís – autor knih pro děti a ilustrátor.

Na naší škole letos nocovalo 10 tříd z prvního i druhého stupně.

Jana Hrabalová

15.1. Noc s Andersenem (očima žáků 5. B)

V pátek se odehrála Noc s Andersenem u nás ve třídě. Přišel jsem domů v náladě asi jako „happy jak dva grepy“. Byl jsem šťastný, protože strávím noc ve škole. Nachystal jsem se a šel jsem s mamkou ke škole. Přišla si pro nás paní učitelka a šli jsme dovnitř.

Anonym 5. B

Všichni jsme se sešli u žákovského vchodu v 17.00 a odešli jsme do šaten, kde jsme si nechali telefony, přezuli jsme se a šli jsme do třídy. Nejdříve jsme si nachystali posezení, až bylo všechno hotové, pustili jsme si video - Pozdrav pana prezidenta Petra Pavla. Po videu jsme měli chvíli taneční párty a polštářovou bitvu. Potom jsme šli na hřiště hrát hru, hledali jsme 67 Andersenových pohádek, už byla téměř tma, když jsme skončili. Na poslední úkol už jsme si svítili, ve skupinkách jsme luštili křížovku o Hansu Christianu Andersenovi. Pak jsme šli do šaten, kde jsme se přezuli a šli zpět do třídy. Čekali jsme na stezku školou, mezitím jsme večeřeli a dívali se na film Trollové. Při čekání jsme se malinko začali nudit, tak holky malovaly kluky a dělaly jim culičky. Potom přišli osmáci a říkali nám, že ještě nešli ani čtvrtáci. Tak jsme všichni společně hráli Městečko Palermo. Konečně na nás přišla řada, prošli jsme školou, nebylo to vůbec strašidelné. Potom jsme se pomaličku chystali ke spánku, pustili jsme si film Wonka a něco málo po půlnoci už jsme všichni spali. Vstávali jsme kolem 7.00 ráno a začali jsme po sobě uklízet. Po úklidu jsme si nachystali snídani, a kdo chtěl, udělal si pohádkový kvíz. Potom už jsme postupně odcházeli domů.

Sofie Běhávková, 5. B

Na kalendáři se objevilo datum 22. 3. 2024. To byl ten den, kdy jsme měli Noc s Andersenem. Hned po škole jsem šel domů a sbalil jsem se. V 16.30 jsem vycházel z domu, po cestě jsem potkal spolužáka Kubu, který jel autem. U školy už čekal Miky, postupně přišly holky a Tade s Jirkou a Tomem. Pak pro nás přišla paní učitelka s paní asistentkou, rozloučili jsme se s rodiči a šli jsme do školy. Ve třídě jsme si pouštěli písničky a pozdravil nás z televize Petr Pavel. Potom jsme šli na hřiště a hráli jsme ve skupinách hru. Já jsem byl ve skupince s Emmou, Aničkou, Julčou a Kubou. Hledali jsme Andersenovy pohádky, naše skupinka jich našla nejméně. Potom jsme si do třídy někteří objednali pizzu. Já jsem si objednal pizzu USA, na které byly i hranolky. Celou jsem ji snědl.

Jakub Navrátil, 5. B

Ve čtvrtek jsem došla po škole domů a uvědomila jsem si, že je pátek 22. 3. Je Noc s Andersenem. Rychle jsem se šla balit. Strašně jsem se těšila, tak to balení šlo samo. V pátek po škole jsem šla koupit sladkosti, protože ty jsou na Noci s Andersenem nejdůležitější. V 17.00 byl sraz před školou. Přišli jsme všichni nabalení jak na Sibiř. Ve třídě jsme tančili, zpívali, venku

jsme měli nachystanou hru, která nás moc nebavila, protože jsme líní a nechtělo se nám běhat. Pak jsme měli párty a večeri. Trochu jsme se vyspali a ráno nám bylo zle ze sladkostí.

Emma Chrástková, 5. B

15.2. Noc s Andersenem (očima žákyně 6. B)

Na Noc s Andersenem jsem se hodně těšila.

Měli jsme sraz před školou v 17:30. Když jsme se všichni setkali před školou, šli jsme do školy dát si do knihovny věci.

Pak jsme šli na školní hřiště. Hra spočívala v tom, že jeden seděl na židli a zbytek hráčů hledal napsané Andersenovy pohádky, které musel sedící na židli zapisovat.

Když se řeklo stop hry, museli jsme papír odevzdat.

Pak jsme šli zpátky do knihovny. Tam jsme se domluvili, že si objednáme pizzu.

Než přišla pizza, tak jsme točili TikToky, i s p. učitelkou. Hned jak přišla pizza, tak jsme si sedli do kroužku a společně jsme si ji spolu snědli.

Potom jsme čekali asi 3 hodiny, než nás zavolají na stezku odvahy. Mezitím si holky pletly copánky a povídali jsme si.

Na stezce odvahy jsme museli projít školou a vrátit se zpátky.

Pak jsme s holkami dělaly ještě 3 hodiny hlouposti.

Šli jsme hodně pozdě spát.

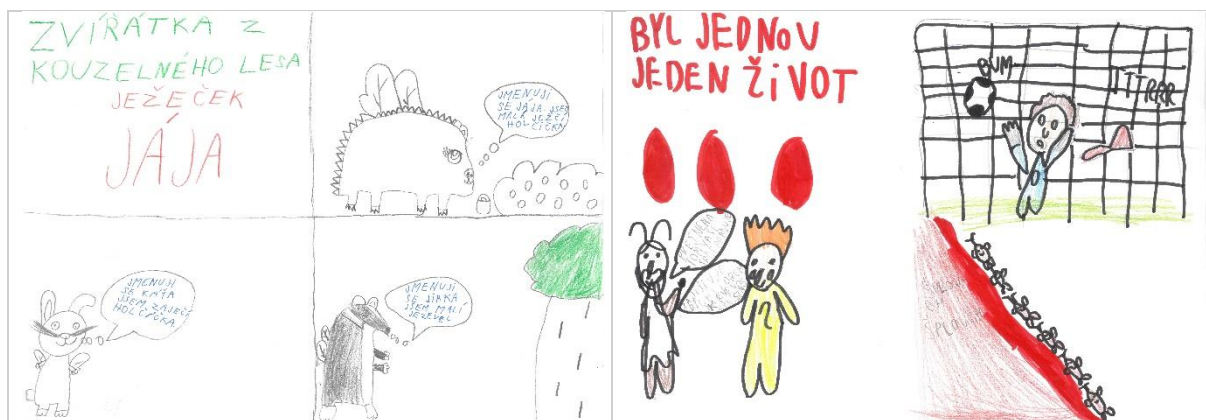
Ráno jsme vstali, nasnídali se a šli jsme domů.

Nela Lopatová, 6. B

16. Čtenářský klub pro žáčky naší školy

Od roku 2017 funguje na naší škole čtenářský klub pro děti z 2. až 5. ročníků. V tomto klubu, který se schází ve středu ve školní knihovně, se sdružují děti, které mají rády knížky. Nemusí být úplně perfektní čtenáři, protože je nebude nikdo nutit číst nahlas před ostatními. V klubu si každý vybírá knížky, které jej baví. Také si vysvětlíme, že není ostuda knížku odložit, když nás nezaujme, a vybrat si novou. Své místo zde najdou děti, které rády využívají svou fantazii a představivost. O knížkách si nejen povídáme, ale i malujeme, předvídáme, co bude s hrdiny dál, porovnáváme, jak bychom se zachovali na jejich místě my, a v neposlední řadě seznamujeme ostatní s tím, co jsme se dozvěděli při našem tichém čtení. V poslední době jsme si ukazovali a četli různé komiksy, kterých je ve školní knihovně hromada. Děti si pak vyzkoušely vytvořit kratoučkový vlastní komiks. Toto jsou práce dětí z 2. až 4. ročníku.

Jana Hrabalová

17. Učitelky z montessori tříd vyjely do Frýdku-Místku

Ve dnech 19. a 20. března 2024 vyjely všechny učitelky z montessori tříd (Ája, Eliška, Markéta, Míša a Oldřiška) do Frýdku-Místku na návštěvu školy Planeta. Škola pracuje v montessori systému a navštěvuje ji asi 100 dětí, kterým se věnuje 12 učitelů, 4 asistenti pedagoga a další vychovatelé nebo lektori. Ve třídě jsou vždy minimálně dva až tři průvodci a maximálně 30 dětí. Třídy jsou organizovány jako věkově smíšené vždy po třech ročnících. Kolegyně a kolegové nás srdečně přivítali a velmi ochotně se s námi dělili o svoje nápady a postupy. Jednou z věcí, která nás zaujala, jsou takzvané výpravy. Jde o tematickou výuku, na kterou se přihlásí žáci napříč různými ročníky. Celou akci děti organizují úplně samy. Od plánování, přes rozpočet, dopravu, naučnou část, dohled nad mladšími dětmi, až po vyhodnocení a zpětnou vazbu. Dospělý má v tomto případě pouze roli „dobrého anděla“, který zasahuje až v případě, když by hrozilo nebezpečí nebo dramatický nezdar akce.

Během pobytu jsme měly i možnost projít si centrum Frýdku a také Místku, jelikož sami frýdeckomístečtí obyvatelé tato dvě centra jednoho souměstí a svoji příslušnost k nim celkem striktně rozlišují.

Z Planety si vezeme mnoho námětů, které bychom i u nás v montessori třídách rády využily, a děkujeme frýdeckomísteckým kolegům za možnost strávit u nich inspirativní čas.

Eliška Janíková

18. Aktivity v montessori

18.1. Bubnování

Hned ráno jsme všichni šli do tělocvičny a tam jsme se posadili a čekali na pána. Pak jsme dělali cvičení na rytmus a potom jsme si zkoušeli hrát na trubku a pak na buben. Ta trubka, to je boomwhackers. Sice tam byl hluk, ale dalo se to vydržet. Líbilo se mi, jak jsme hráli na tu trubku, protože to dělalo hezký zvuk.

Vilém Hladík, třetí ročník MB

18.2. Exkurze u dětské lékařky

Šli jsme do dětské ordinace. V ordinaci jsme si změřili tlak a potom jsme se koukali, jak to vypadá uvnitř lidského ucha. A nakonec jsme se podívali na pravé červené krvinky.

Táďa Roubalík a Jan Fornůsek, třetí ročník, MB

18.3. Návštěva předškoláků ve škole

Ráno jsme vyhlíželi předškoláky. Potom už přišli a šli do naší třídy MB. Zahráli jsme si hru na jména a pak jsme si zazpívali Tři citrónky. Pak předškoláci odešli do třídy MC, kde dělali pracovní listy. A nakonec šli do třídy MA, kde si vyrobili sešitek na památku.

Jakub Frantík, třetí ročník, MB

19. Dny prevence v 5. B

V pátek 16. 2. k nám přišly prezentovat žákyně z 9. B. Přenášely nám přednášky ze Dne prevence, kterých se účastnily v tomto týdnu se svou třídou. První přednáška se zaměřila na téma "Život na svobodě", kterou původně vedla Probační a mediační služba v Uherském Hradišti, a druhá přednáška s názvem "Život se mnou", kterou původně vedla paní Mikošková z Kdeco. Tyto dvě přednášky si připravily žačky 9. ročníků pro nás. První přednáška Život na svobodě se zabývala trestnými činy a důležitostí dodržování zákonů. I když to nebylo zrovna nejzábavnější, bylo to pro nás poučné. Druhá přednáška s názvem "Život se mnou" byla velmi inspirativní a praktická. Žákyně nás naučily, jak správně dbát o naše zdraví a pohodu. Učily nás správné dýchání, relaxaci a odpočívání pomocí tance a cvičení. Vyzkoušeli jsme si různé relaxační techniky a všichni jsme si to velmi užili. Celkově jsme získali spoustu nových poznatků a zážitků. Děkujeme žákyním z 9. B za skvělou prezentaci.

Dana Šimíková

20. Světový den porozumění autismu

Ve čtvrtek 4. dubna jsme byli v kině Hvězda na Světový den porozumění autismu. Do kina jsme přišli kolem 8.30, u vchodu na nás rovnou čekala paní, která nám vše vysvětlila a dala nám papír s rozepsanými stanovisky. Všechna stanoviska jsme během necelých dvou hodin prošli. Všechny úkoly souvisely s obtížemi, které musí každý den překonávat děti s autismem. Poté jsme měli chvíli čas na svačinu a v deset hodin už začínala projekce filmu. Usadili jsme se v pohodlných sedačkách kina a sledovali film, který byl natočen podle skutečné události. Bylo to o chlapci, který se narodil s autismem, což znamená, že svět vnímá malinko jinak. Rodiče se to dozvěděli, když měl chlapec asi dva roky. Pozorovali na něm, že mu některé běžné věci vadí (např. dotýkání, zlobil se, když mu někdo sedl na jeho místa). Později si chlapec vytvořil svá vlastní pravidla pro fungování doma (např. omáčka na talíři se nesměla dotýkat těstovin, nikdo po něm nesměl dojít jídlo). Tento chlapec hledal také nějaký svůj koníček, tak se rozhodl, že si vybere nějaký fotbalový tým, kterému bude fandit. Se svým tátou pak objížděl všechny fotbalové stadiony v okolí a navštěvoval všechny zápasy. Nebylo to tak lehké, protože Jason nehodlal ustoupit ze svých pravidel ani na stadionu. S tátou se několikrát pohádali, pak se ale vždy usmířili. Táta Jasonovi koupil také drahé lístky na prestižní fotbalový zápas. Před stadion Jason na toto utkání odmítl jít, protože těsně před zápasem zjistil, že stadion postavili nacisté. Přesvědčil tedy tátou, ať jedou jinam. Našel nějaký tým v okolí, který nehrál tak vysokou soutěž. Tento stadion i pravidla klubu se mu zalíbily a Jason si tak našel svůj oblíbený fotbalový klub. Budeme si pamatovat, že lidé s autismem slyší, vidí, mluví a vnímají jinak.

Žáci 5. B

21. Žáci učí žáky, aneb jak jsme se stali učiteli

V úterý 26. 3. 2024 jsme já a Claudia byly učit 3. vyučovací hodinu naše menší spolužáky ve 3. A. Nejprve jsme se domlouvaly s paní učitelkou, co tam máme učit. Učily jsme matematiku. Kontrolovaly jsme příklady na násobení, dělení a různé pracovní listy. Taky jsme si s dětmi zahrály živé pexeso. Děti byly hodné.

Polina Stetsenko, 5. B

V úterý 26. 3. jsme v 8.00 zavítaly společně s mojí kamarádkou do 1. B, kde jsme začaly učit. První jsme se přivítaly se všemi. Vyzvaly jsme děti, aby si vzaly pracovní sešit, potom si děti vzaly mazací tabulky a psaly čísla do 20. Následně jsme si sedli všichni společně do kroužku a dělali jsme různé aktivity. Nakonec jsme si pustili Just Dance a zatančili jsme si.

Také jsme učily i v naší třídě. Bylo to těžké, protože tam byl řev. Spolužáci počítali, byli ve skupinkách a dávali si navzájem příklady.

Nakonec jsme to s kamarádkou vyhodnotily, že to bylo celé fajn, 1. i 5. třída.

Julie Taláková, 5. B

Takže 26. 3. jsem šla do školy běžně v 7.40 a hned v 8.00 jsem začala učit český jazyk ve 3. A. Procvičovali jsme a psali jsme malý diktát - 5 vět. Pak jsme si zahráli hru v kroužku a to je vše, protože jsem se tam střídala s nějakými kluky. Druhou hodinu jsem byla učit 4. B matematiku. Tam jsme hráli živé pexeso, židličky, měnící příklady. To všechno jsme stihli za 45 minut. Wow, moc se toho ale asi nenaučili, nevdí. Třetí hodinu jsem učila v 1. B český jazyk, tam jsme udělali to, co nám paní učitelka řekla, psali jsme psací „b“, vyplňovali jsme pracovní listy a všechno jsme stihli. Užila jsem si učení ve všech třídách.

Kateřina Unčovská, 5. B

26. 3. je akce Děti učí děti. My jsme se s Kačkou do toho zapojily a učily jsme tři třídy - 3. A, 4. B a 1. B.

V 3. A jsme učily český jazyk. Nachystaly jsme si hry a různé aktivity. Ve 4. B jsme učily matematiku, tam jsme s dětmi hrály živé pexeso na příklady a potom i měnící se příklady. V 1. B jsme učily naše nejmenší děti psát malé „b“, pak jsme s dětmi hrály hru s míčkem a na konec hodiny jsme zařadily Just Dance. My s Kačkou jsme si to užily a doufám, že i děti, které jsme učily.

Emá Vaculová, 5. B

22. 5. B Ranní setkávání

V 7.25 jsme se všichni potkali v tělocvičně a oblékli jsme si připravené kostýmy. Holky si oblékly dresy, kluci baletní sukýnky. Začali jsme nacvičovat a holky si zkoušely mluvit do mikrofону. Po zkoušce nám zbylo už jen 5 minut, abychom mohly namalovat kluky. V 8.00 začaly přicházet do tělocvičny první děti a my jsme mohli začít. Holky začaly říkat svou řeč, kterou si připravily. Kluci po naší úvodní řeči vyběhli ze dveří tělocvičny a začali baletit. Celá tělocvična se začala smát. Kluci oběhli tři kolečka kolem, potom si stoupli do řady a začala hrát písnička Gangnanstyle. Šest holek udělalo tři kroky dopředu a začali jsme všichni tančit. Skákali jsme z nohy na nohu a otáčeli se. Na konci písničky šly holky dozadu a vyskočily. Kluci se po této písničce posadili před publikum v tělocvičně a drželi plakát LOVE 5. B. Holky tančily na poslední písničku Zlatíčka. Po skončení nám celá tělocvična zatleskala a my jsme předali slovo panu řediteli. Ranní setkávání nás bavilo, snad i všechny ostatní.

Žáci 5. B

Tiráž

Redakce: Veronika Podešvová (6. A), Sofie Sitníková (6. B), Marek Malovaný (7. B), Ester Bernatíková (8. A), Barbora Bílová (8. A), Ellie Maria Milani (8. A), Michaela Ludmila Kročová (8. C), Terezie Koželuhová (9. A), Tereza Omelková (9. A)

Ilustrace: 1. stupeň

Časopis pro tisk připravili: Mgr. Alena Navrátilová a Ing. Petr Hrabina